

مقدمه

همواره یکی از دغدغه‌های دست‌اندرکاران مجله فراهم کردن شرایطی جهت حضور حداکثری دبیران برای ارائه مطالب، تجربیات، نظرات و یا پژوهش‌های آنان در مجله بوده است.

در نظر داشته باشیم یکی از آفت‌هایی که همواره تهدیدی برای رشد و پویایی معلمان بوده، فاصله گرفتن آنان از آموختن است. دلایل چندی را می‌توان برای آن برشمرد، از جمله کمرنگ بودن پژوهش در سطح مدارس، متمرکز بودن نظام آموزشی و تک‌تأثیفی بودن منابع آموزش رسمی، اهمیت نمره و به تبع آن پررنگ شدن جایگاه کتاب درسی به عنوان منبع اصلی امتحانات پایان سال و کنکور و تهیه مطلب معلمان کوهنورد و به تبع آن تعاملی که با تعدادی از دبیران علاقه‌مند در این حوزه ایجاد شد، ما را بر آن داشت تا از تجربیات و دانش سایر دبیران نیز در تهیه مطالب مجله بهره ببریم.

بر این باوریم دبیرانی که دیدن و تجربه کردن را شیوه‌ای مؤثر در آموختن می‌دانند، در انتقال مفاهیم و موضوعات مرتبط با «محیط» – که رکنی اساسی در چهارپایاست – توانمندترند و تا حد امکان از همین شیوه نیز در کلاس‌های خود بهره می‌برند.

در گام اول به سبب تجربه‌ای که در ارتباط با دبیران کوهنورد داشتیم و در نظر گرفتن این نکته که اغلب کوهنوردان غارنوردی را نیز در برنامه‌شان دارند، براساس فراخوانی که در اغلب گروه‌های علمی چهارپای منتشر کردیم از علاقه‌مندان خواستیم غارهایی را که دیده‌اند با نگاهی دقیق تر و علمی تر که لازمه آن مطالعه و پژوهش در این زمینه است به دیگران معرفی کنند. نتیجه این امر رشد و ارتقای علمی معلم است.

بارها تجربه کرده‌ایم که جست‌وجوی یک مطلب ما را در معرض مطالب یا سوالات جدید قرار می‌دهد که لازمه یافتن پاسخ آن‌ها جست‌وجو و مطالعه بیشتر است. انتخاب غارها به عنوان اولین موضوع در این راستا به دلایل زیر صورت گرفت:

- از آنجا که مسیر رسیدن به اغلب غارهای سرزمینمان مسیری کوهستانی است، لذا بستری مناسب برای آموزش عملی بخش عمده‌ای از مفاهیم ارائه شده در کتاب‌های چهارپایی متوسطه ۲ را فراهم می‌سازد.

- غارها پدیده‌ای زیبا و شگفت‌انگیزند و در اعصار مختلف نقش پناهگاه را برای بشر ایفا کرده‌اند و آثار و نقش و نگارهای به جامانده در بعضی از آن‌ها تاریخ مصوّری برای آشنایی با زندگی پیشینیان و نحوه تعاملشان با محیط اطراف است.
- بسیاری از غارها از جاذبه‌های لازم برای جذب گردشگر بخودارند و معرفی آن‌ها به دیگران می‌تواند در ایجاد اشتغال برای ساکنان نواحی اطراف تأثیر بسزایی داشته باشد.

به هر حال، امیدواریم مطلب پیش رو انجیزه لازم را برای همکاران جوانمان در استفاده از بازدیدهای علمی به عنوان یکی از مؤثرترین شیوه‌های آموزش فراهم کند.

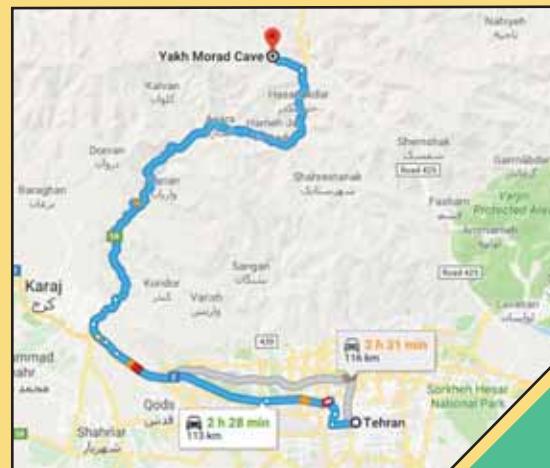
معلمان غارنورد

حوری قاهری

سرگروه جغرافیای شهر تهران و عضو هیئت تحریریه مجله

غار یخ‌مراد

برای رسیدن به غار یخ‌مراد باید ۶۵ کیلومتر را در جاده پرپیچ و خم و زیبای چالوس پیمایید و سپس در منطقه گچسر از طریق جاده آزادیر به سمت روستای کنه‌ده تغییر مسیر دهید.

وجه تسمیه (دلیل نام‌گذاری به این نام)

دالان‌ها و دیوارهای این غار در اکثر ماههای سال پوشیده از قندیل‌های بیخ هستند که علاوه بر زیبایی، ارزش بسیاری برای مردم محلی دارند. در گذشته این غار از احترام خاصی میان مردم بخوردار بود تا جایی که ساکنان منطقه معتقد بودند با خودن بخهای این غار افراد تا سال بعد به مراد خود می‌رسند و در نتیجه نام یخ‌مراد را برای غار برگزیدند.

گذشگان به تأثیرات این غار و بخهایش برای درمان بیماران، بهویژه برای درمان ناباروری زنان اعتقاد داشتند و وجود دخیل‌های کنه‌ده در گوشه و کنار آن، مقدس بودن غار را برای گذشگان گواهی می‌دهد.

پیشینه و ویژگی‌های طبیعی

برخی بر این باورند که سابقه پیدایش غار به دوره دوم زمین‌شناسی (مزوزویک) یا میان‌زیست باز می‌گردد، اما در این غار فسیلی از گونهٔ نرم‌تنان دریایی به نام کاردیتا (Kardita) کشف شده که مربوط به دوره سوم زمین‌شناسی است. برخی کارشناسان بر پایه این کشف اعتقاد دارند که این غار در حدود پنجاه میلیون سال پیش در زیر دریا قرار داشته باشد.

به وجود آمده است.
ارتفاع این غار از سطح دریا 26° متر است. دهانه آن سه متر پهنا و هشت متر ارتفاع دارد.

هنگام ورود به غار به یک تالار سنگلاخی برخورد می‌کنیم که ۱۲ در ۱۸ متر است و ۶ متر ارتفاع دارد. آنچه در این تالار جلب توجه می‌کند تخته سنگی بزرگ به ابعاد ۳ در ۵ متر است که کف آن صیقلی و گودافتداده است. گودی کف سنگ حکایت از جریان طولانی مدت آب اسیدی در این قسمت دارد که بر اثر تماس با تخته سنگ در طی صدها هزار سال به شکل امروزی خود درآمده است.

به احتمال زیاد نقطه شروع آب اسیدی در سقف همین تالار بوده و پس از جریان یافتن در غار و انجام دادن فرایند فرسایش آهکی از اعماق غار خارج می‌شده است تا در پایین دست غار به رودخانه آزادیر وارد شود.

احتمال دیگری هم وجود دارد که صدها هزار سال قبل پیش از آنکه بستر رودخانه تغییر کند، از روی همین تخته سنگ وارد غار می‌شده و گودی روی سنگ نشانه‌ای از جریان رودخانه است.

در انتهای تالار سنگلاخی سه راهرو وجود دارد: راهروی سمت راست تالار پس از بیست متر به انتهای می‌رسد.

راهروی سمت چپ پس از طی مسیری لغزنده به طول ۵۰ متر و شیب 10° درجه به لبه پرتگاهی به عمق ۱۲ متر ختم می‌شود که برای ورود به درون پرتگاه، وسایل فنی کوهنوردی نیاز است. در انتهای پرتگاه، تالاری به ابعاد 10×15 در ۱۵ متر قرار دارد که به عنوان یکی از محل‌های تشکیل چکنده و چکیده‌های یخی در ماههای سرد سال به شمار می‌رود. سومین راهرو در سمت چپ تالار و 3° متر بالاتر از کف آن قرار دارد که شعبه اصلی غار به شمار می‌رود و از ابتدا تا انتها حدود ۲۵۰ متر است. این راهرو ما را به قسمت‌های مختلف دیگری هدایت می‌کند. شعبه اصلی غار پس از ۱۵ متر به شکافی می‌رسد که ۲ متر طول و ۱ متر عرض دارد و در زیر آن پرتگاهی به عمق ۸ متر دیده می‌شود. ورقه‌های محکمی روی شکاف قرار دارد که نقش پل را بازی می‌کند و به شما امکان عبور از آن را می‌دهد.

در ادامه شعبه اصلی غار، تالار دوم غار با بعد 20×25 در ۲۵ متر و ارتفاع ۱۰ متر مشاهده می‌شود. این تالار دو دهليز دارد؛ دهليزی به طول شش متر که به چاهی به عمق هفت متر می‌رسد؛ دهليز دیگری به طول ده متر که به چاهی به عمق هشت متر ختم می‌شود. پس از تالار دوم، تالار سوم را به ابعاد 30×25 در ۲۵ متر می‌بینیم که بلندترین سقف غار را در خود جای داده است. آنچه بر دیوارها و سقف تالار بسیار زیبا جلوه می‌کند، غارسنگ‌هایی هستند که به رنگ‌های

زمان مناسب و تجهیزات لازم برای دیدن غار

در تمامی ماههای سال می‌توانید از غار یخمراد بازدید کنید، اما او ج زیبایی این غار در ماههای اسفند و فروردین است، چرا که در این دو ماه باران به صورت چکه‌ای به غار وارد می‌شود و چکنده‌ها و چکیده‌ها را به زیباترین شکل ممکن می‌رساند.

ضروری‌ترین وسایلی که هنگام بازدید از غار باید به همراه داشته باشید هدلامپ و لباس گرم است. همچنین کفش مناسب، لباس ضدآب و خوارکی را نباید فراموش کنید. به یاد داشته باشید که دیدن کامل این غار نیاز به تجهیزات خاص غارنوردی دارد و صدالبته راهنمایی که مسیر را به خوبی بشناسد.

توجه داشته باشید هنگام بازدید به قندیل‌ها آسیبی نرسانید تا دیگران نیز امکان دیدن و لذت بردن را از دست ندهند. اگر بپرسید «آیا این غار برای بازدید علمی یک روزه مناسب است؟» پاسخ خواهیم دید که: بله، نزدیک بودن این غار به استان‌های تهران، البرز و مازندران سبب می‌شود علاقه‌مندان ساکن در این استان‌ها بتوانند در کمتر از دو ساعت به غار برسند.

از آنجا که راه رسیدن به غار از هر سه استان ذکر شده از جاده‌ای کوهستانی است، لذا در مسیر رسیدن به غار، پدیده‌های طبیعی چون گسل‌ها، آبراهه‌ها، پشته‌ها، آثار هوازدگی، انواع فرسایش، تأثیر ارتفاعات البرز در شکل‌گیری آبه‌های متفاوت در دو طرف آن و ... و پدیده‌های انسانی نظیر سد کرج و دریاچه پشت آن، سکونتگاه‌های رostایی، شیوه‌های استفاده شده برای کاهش خسارت بهمن و ... و به همین جهات، غار یخمراد برای بازدید علمی ارزشمند است.

مطلوب مذکور فصول زیر از کتاب‌های جغرافیای متوسطه ۲ را پوشش می‌دهد:

جغرافیای ۱: درس‌های ۴ (مباحث مربوط به آبه‌ها)، ۵ (تأثیر متقابل ناهمواری‌ها و انسان بر هم، اشکال مختلف ناهمواری‌ها)، ۶ (مفاهیمی چون کانون آبگیر، ویژگی رودهای ایران و...) و ۷ (ویژگی‌های سکونتگاه‌های رostایی)؛

جغرافیای ۲: درس ۴ (ناهمواری‌ها و اشکال زمین)؛
جغرافیای ۳: درس ۵ (آبراهه‌ها، خط الرأس، تأثیر انسان در وقوع سیل و حرکات دامنه‌ای).

نخودی و گل‌کلمی دیده می‌شوند.

دخمه‌ای در انتهای غار وجود دارد که توسط پرتگاهی به عمق پنج متر از تالار سوم جدا شده است و به نام دخمه دوقلو شهرت دارد. این دخمه دو فضا به ابعاد ۷ در ۶ متر و ۴ در ۳ متر را در خود جای داده و ارتفاع سقف هر یک از آن‌ها $\frac{1}{5}$ تا ۳ متر است. دخمه اول پوشیده از یخ دائمی است و دریاچه یخی اصلی غار و یک آبشار یخی حاصل از چکه‌های دیواره در آن به چشم می‌خورد. دخمه دوم نیز یک دریاچه یخی را در خود دارد.

سطح دریاچه‌ها، نصفت متر پایین‌تر از ارتفاع دهانه غار قرار دارد و در تابستان بیش از آن‌ها تا عمق ده سانتی‌متر ذوب می‌شود.

ویژگی‌های منحصر به فرد غار

- در ماههای سرد سال، دمای داخل این غار از دمای بیرون کمتر است، حال آنکه در بیشتر غارهای ایران در فصل سرد، دمای داخل غارهای دلیل وجود بخار آب و فقدان جریان هوا حداقل ده درجه از دمای بیرون غار بیشتر است. علت این امر اولاً وجود منافذ فراوان بین فضای درون غار و فضای بیرون غار است که به علت اختلاف فشار بین دو فضا باعث ایجاد جریان هوا می‌شود؛ ثانیاً ارتفاع زیاد غار از سطح دریا سبب دمای کم این غار شده است.

- برخلاف سایر غارهای مشابه، تزئینات آهکی بسیار کمی در این غار مشاهده می‌شود.

- طبقه‌ای بودن بخشی از غار که در نوع خود کم‌نظیر است به طوری که در قسمتی از غار چهار طبقه با اختلاف ارتفاع بیش از سی متر روی یکدیگر قرار گرفته‌اند.

غار دربند رشی

زهرا نجفی

کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی

وجه تسمیه: برگرفته از نام دره دربند و روستای رشی

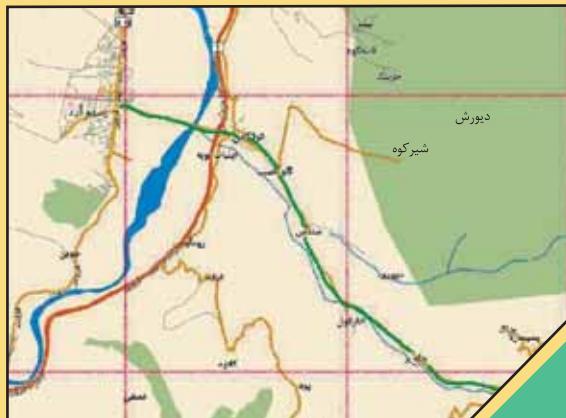
کروکی مسیر

شهرستان رودبار در فاصله ۶۵ کیلومتری جنوب مرکز استان (رشت) واقع شده و منطقه‌ای است با آثار تاریخی و باستانی بسیار، بیالق‌های خوش آب و هوا و چشمه‌های آب سرد و گوارا. در رودبار غارهای باستانی بسیاری وجود دارد، از جمله غارهای باستانی دربند. این غارها در فاصله هزارمتری جنوب روستای «سی‌دشت» از توابع پخش رحمت‌آباد بلوکات و داخل صخره‌ای طبیعی قرار دارند. برای رسیدن به این غارها باید از جاده رستم‌آباد و روستای «فراز» و «رشی» گذشت.

در دیواره صخره‌ای سمت شمال و شمال شرق دره دربند، دو غار باستانی با چشم‌انداز بسیار زیبا جلوه‌نمایی می‌کند. غار بزرگ کوبل گر با طول تقریبی شصت متر و غار جوکویله با طول تقریبی سی متر است. ارتفاع سقف غارها در قسمت‌های مختلف، متفاوت و حداقل در مرکز به چند متر می‌رسد. دهانه ورودی غارها رو به سمت جنوب و گسترش آن‌ها از جنوب به سمت شمال و فاصله دهانه غار تا دره دربند ۴۰۰ متر است. این غارها از جنس آهک هستند و در فاصله ۱۵۰ متری سمت غرب غارها، بقایایی از یک پناهگاه صخره‌ای نمایان است.

غار دربند (جوکویله) نخستین بار به وسیله دکتر ولی جهانی (باستان‌شناس) در سال ۱۳۸۴ شناسایی و بررسی شد که در طی آن، شماری از بقایای استخوان جانوران و انسان و همچنین تعدادی قطعات سفال (هزاره اول ق.م.) گردآوری شد. وی در بررسی غار مجاور (کوبل گر) نیز شماری قطعات سفال گردآوری کرد که همانند سفال‌های این غار مربوط به هزاره اول ق.م. هستند.

در بقایای غار دربند رشی دو تاریخ‌گذاری مطلق با روش اورانیوم روی بقایای دندانی جانوری انجام شده و همراه با ابزار سنگی پیدا شده که مشخص می‌شود ۲۰۰ هزار تا ۲۵۰ هزار سال قبل در یک میان‌یخچالی کوتاه و گرم، گروه‌های انسانی در این غار زندگی

می‌کردند و از منابع اطراف آن بهره می‌بردند. این آثار از آن زمان تاکنون به خوبی حفظ شده است.

در این غار علاوه بر بقایای سنگواره‌ای جانوران (از جمله خرس غار)، تعدادی ابزار سنگی شامل یک ساطور، تراشه روتونش شده، سنگ مادر و ضایعات تراش سنگ از سطح رسوبات گردآوری شد که مربوط به دوره پارینه‌سنگی قدیم است.

در نتیجه گمانهزنی سال ۱۳۹۱ به سپرستی دکتر فریدون بیگلری از موزه ملی ایران و با معاونت دکتر ولی جهانی، مسئول مرکز باستان‌شناسی گیلان و مشارکت متخصصان میان‌رشته‌ای، مجموعه‌ای غنی از بقایای باستان‌شناسختی شامل سنگواره جانوران و دست‌ساخته‌های سنگی به جای مانده از ساکنان غار کشف شد که باستان‌شناسان را در شناخت یکی از ناشناخته‌ترین و کهن‌ترین دوران پیش از تاریخ ایران یاری می‌کند. طبق مطالعات جدید، این غار پیش از دویست هزار سال پیش مسکن شکارچیان عصر سنگ بوده است. غار دربند قدیمی‌ترین سکونتگاه تاریخ‌گذاری شده انسان در ایران است.

از آنجا که این غار قدیمی‌ترین سکونتگاه تاریخ‌گذاری شده انسان در ایران است و پیش از دویست هزار سال پیش مسکن شکارچیان عصر سنگ بوده، برای بازدید علمی یک روزه مناسب است. مطالب مربوط به این غار درس هفتم (انسان و محیط زیست) و درس دهم از جغرافیای متوسطه ۲ را پوشش می‌دهد.

غار کلهرود

فرشته دانش‌پژوه
دبیر جغرافیای منطقه ۵ تهران

در تابستان گذشته به اتفاق چند نفر از غارنوردان تهران برای بازدید از غار کلهرود با اتوبوس به سمت استان اصفهان حرکت کردیم. در شاهین شهر چند نفر از غارنوردان اصفهان به ما ملحق شدند و به اتفاق آن‌ها به سوی روستای کلهرود راهی شدیم. کلهرود، یکی از روستاهای شهرستان شاهین شهر و میمه، در فاصله نود کیلومتری شمال اصفهان و در دامنه کوه‌های کرکس واقع شده است.

از دو طرف شرقی و غربی در یک دره و در دامنه کوه واقع شده وجود باغ‌های زیاد در روستا منظره زیبایی را به وجود آورده است. در اطراف روستا باغ‌ها و قنات‌های فراوانی وجود دارد که یکی از معروف‌ترین آن‌ها قنات و مزرعه خدایاره است.

چون زمان عصر رسیدیم پس از قدم زدن در میان کوچه‌باغ‌های زیبای روستا در مجتمع گردشگری زیبا و دیدنی روستای خوش‌آب و هوای کلهرود که دارای رستوران و آلاچیق‌های سرپوشیده برای اقامت مسافرین بود با کیسه‌خواب‌هایی که همراه داشتیم ماندیم و صبح روز بعد به سمت غار حرکت کردیم. در دامنه کوه پس از یک صعود کوتاه به دهانه غار رسیدیم.

پس از ورود به داخل غار برای رسیدن به داخل اولین تالار باید از شبی تندی به مسافت حدود شصت متر پایین رفت که در برخی از بخش‌ها به صورت پرتگاه درمی‌آید. با اینکه بدون تجهیزات هم می‌توان پایین رفت، ولی برای بازدید از غار بهتر است تجهیزات کامل غارنوردی موجود باشد.

این غار دارای دو دهانه است و دو تالار اصلی و یک گذرگاه اصلی و دو مسیر گریه رود و در سنگ‌های آهکی اوربیتولین با سن کرتاسه گسترش یافته است. در تشکیل غار عوامل تکتونیکی و گسل کلهرود نقش اصلی را داشته‌اند و بعد از آن ورود آبهای جوی از طریق شکستگی‌های فراوان در سنگ‌های دربرگیرنده غار به درون آن باعث انحلال و گسترش بیشتر غار در مراحل بعدی شده است. با توجه به مطالعات انجام شده روی غار مشخص شده است که غار کلهرود از لحاظ علمی قابلیت‌های فراوانی برای انجام مطالعات آب‌شناسی، تکتونیکی، رسوب‌شناسی، پالئوكلایمیت و همچنین سن‌سنجدی دارد. تالارهای مختلف این غار با شبیه تندر و پرتنگ‌امانند ادامه یافته و به همین دلیل بسیار کم نظیر و دیدنی به حساب می‌آید. سقف و دیوارهای آن پوشیده از سنگ‌های گل‌کلمی و کف آن پوشیده از چکیده‌های مخروطی دانه‌انگوری مثل چکیده‌های تالار غار رودافshan

روستای کلهرود تا حدود پانزده سال قبل از توابع شهرستان نطنز بود. این روستا یکی از روستاهای نمونه گردشگری است که با دارا بودن چند اثر تاریخی زیبا مانند حمام کلهرود، مسجد حاجی، خانه تاریخی برومند و جاذبه‌های طبیعی زیبا به‌ویژه غار کلهرود در سال‌های اخیر مورد توجه مردم و خصوصاً هیئت‌های کوهنوردی قرار گرفته است.

روستای کلهرود شامل چهار محله به نام‌های کلهرود، توکلر، سرپیشه و قلعه است. یک رودخانه فصلی در وسط آبادی قرار دارد که به ندرت پر آب است. آب و هوای کلهرود در پاییز و زمستان، بسیار سرد و در بهار و تابستان، خنک و مطبوع است. کلهرود

بازدید از زیبایی‌های غار و روستاوی کلهرود می‌تواند در یادگیری بخش قابلیت‌های گردشگری مناطق کوهستانی درس ۵ جغرافیای دو در پایهٔ یازدهم و همچنین درس چهارم نامه‌ماری‌های ایران کتاب جغرافیای دهم و کتاب محیط زیست برای دانش‌آموزان بسیار مفید باشد.

غار قوری قلعه

طه احمدیان
دیر جغرافیای شهر کرمانشاه

وجه تسمیه

دربارهٔ وجه تسمیهٔ غار نظریات مختلفی وجود دارد، از جمله وجود قلعه‌ای به شکل قوری در نزدیکی این غار، به این غار در زبان کردی «قوره قه لا» گفته می‌شود و روستاوی به همین اسم نیز وجود دارد. «قه لا» یعنی قلعه و «قوره» در اصل گوره بوده که به معنای بزرگ است. پس در اصل به معنای «قلعه بزرگ» بوده است.

موقعیت غار

این غار در مسیر اصلی جاده پاوه کرمانشاه مابین شهرهای روانسر و پاوه در ۸۷ کیلومتری کرمانشاه، ۲۵ کیلومتری روانسر، ۳۷ کیلومتری پاوه و ۱۷ کیلومتری جوانرود قرار گرفته است.

ویژگی‌های طبیعی

غار قوری قلعه در دامنه کوه شاهو، جزئی از زاگرس مرتفع قرار گرفته است. پیدایش این منطقه از دوران مژوزوئیک یعنی ۲۲۵ میلیون سال پیش شروع شده و تا ۶۵ میلیون سال پیش در دورهٔ ترشیاریِ کامل شده است.

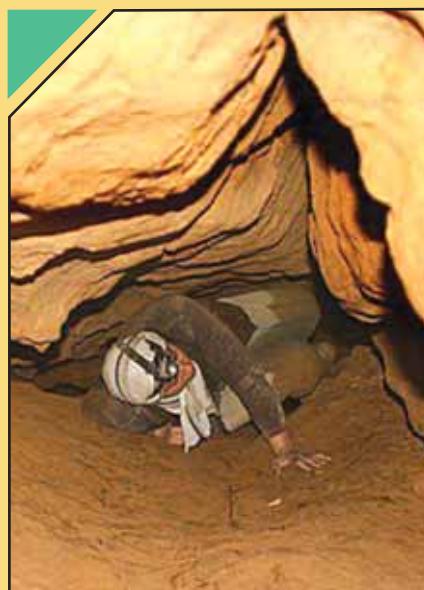
احتمالاً زمان تشکیل غار به ابتدای دوران سنزوئیک، یعنی ۶۵ میلیون سال پیش برمی‌گردد و از دو میلیون سال پیش از نظر ایجاد حفره‌ها و مسیر اصلی که به بیرون راه یافته، شکل کنونی به خود گرفته است. از لحاظ زیست‌شناسی نیز غار مسکن گونه نادری از خفاش‌ها به نام خفاش موش‌گوشی است. غار در منطقهٔ مابین جوانرود-روانسر - پاوه قرار گرفته که سرشار از درختان بلوط و ون و ... است.

است. طول غار کلهرود تا سه هزار متر و عمق آن پنجاه متر گزارش شده است. این غار از جمله غارهای طبیعی بوده و در گذشته در یکی از تالارها آب وجود داشته و در حال حاضر خشک است. در این غار در گذشته غارسنگ‌های زیبایی وجود داشته، ولی به دلیل ورود افراد و دسترسی به غارسنگ‌ها، غارسنگ‌ها از بین رفته‌اند و فقط در دهلهیزهایی که ورود سخت است غارسنگ‌هایی وجود دارد.

این غار از دو قسمت تشکیل شده است: یک قسمت شامل چند تالار بزرگ و قسمت دیگر که طول اصلی غار را تشکیل می‌دهد. شعبهٔ گلی این غار است که به مانند دهلهیزی بلند امتداد یافته است. در ورودی غار با یک سهراهی مواجه می‌شویم؛ مسیر سمت چپ پس از کمی پیش روی به اتمام می‌رسد؛ مسیر وسط مسیر اصلی غار است و با شبیهٔ تند به تالار اول می‌رسد؛ مسیر سمت راست از طریق چاهی به تالار اول منتهی می‌شود. از روبه روی ورودی تالار اول وارد تالار دوم می‌شویم که تعداد زیادی استالاگمیت به مانند ستون‌های یک ساختمان در کف آن به چشم می‌خورد و بعد از آن وارد آخرین تالار غار می‌شویم که چاهی در حدود چهار متر در انتهای آن قرار گرفته است. در حال حاضر در این غار از موجودات زنده اثری مشاهده نمی‌شود.

از جمله کشفیات درون غار می‌توان به اشیاء و ابزار تاریخی، استخوان انسان یا جانور اشاره کرد. در مرکز تالار دوم میدان کوچکی قرار دارد که در آن چاله‌ای حفر شده و احتمال می‌رود برای برافروختن آتش کنده شده است.

گرچه از نظر درجهٔ سختی غارنوردی به خاطر شب تند و دهلهیزهای باریک داخل آن برای بازدید دانش‌آموزان توصیه نمی‌شود، ولی می‌توان به جای یک غارنوردی سنگین با یک بازدید از روستاوی زیبای کلهرود که دارای مجتمع گردشگری کوهستان کلهرود با اقامتگاه زیبا و مناسب و فضای سبز به سبک سنتی و بازارچه و فروشگاه است و همچنین قدم زدن در میان کوچه‌باغ‌های زیبای روستا و پیاده‌روی ۱/۶ کیلومتری یا با خودرو به سمت غار حرکت کرد و تا پای کوه رفت و بعد از یک صعود کوچک تا دهانهٔ غار توسط دانش‌آموزان و مربی، از آن بازدید به عمل آورد.

زندگی می کرده‌اند. در جریان تسطیح دهانه غار آثاری از اواخر دوران ساسانی در کف غار کشف شد.

در ۷۰۰ متری جنوب غار، روستایی به همین نام وجود دارد. همچنین در شرق و غرب روستا دو روستا به اسم شبانکاره و قلعه‌گاه وجود دارند که همگی در تقسیمات کشوری جز شهرستان روانسر از استان کرمانشاه هستند.

این غار برای بازدید یکروزه برای دانش‌آموزان استان و استان‌های مجاور کردستان، یعنی همدان و ایلام و همچنین بازدید چندروزه برای دیگران جغرافیا و دانشجویان مناسب است.

غار قوری قلعه به علت قرار گرفتن در دامنه کوهی به ارتفاع ۲۷۰۰ متر و طبیعت زیبا و جنگل و آب و هوای معتدل و قرار گرفتن در منطقه گردشگری اورامانات، محل مناسبی برای گردشگری بهویژه در بهار و تابستان است. علاوه بر این، بارش مناسب در این منطقه و بهویژه بارش برف برای صعود زمستانی گروه‌های کوهنوردی به قله شاهو بر جاذبه‌های این منطقه افزوده است. همچنین نزدیکی به بازارهای مرزی جوانرود و پاوه و وجود فاصله کم تا مرز ایران و عراق می‌تواند در جذب مسافر مؤثر باشد.

بازدید از این غار می‌تواند در یادگیری مبحث گردشگری در درس جغرافیای متوسطه دوم از پایه دهم و مبحث کوهستان از جغرافیای یازدهم مفید باشد.

غار کونا شمشم

دکتر حسام ملکی

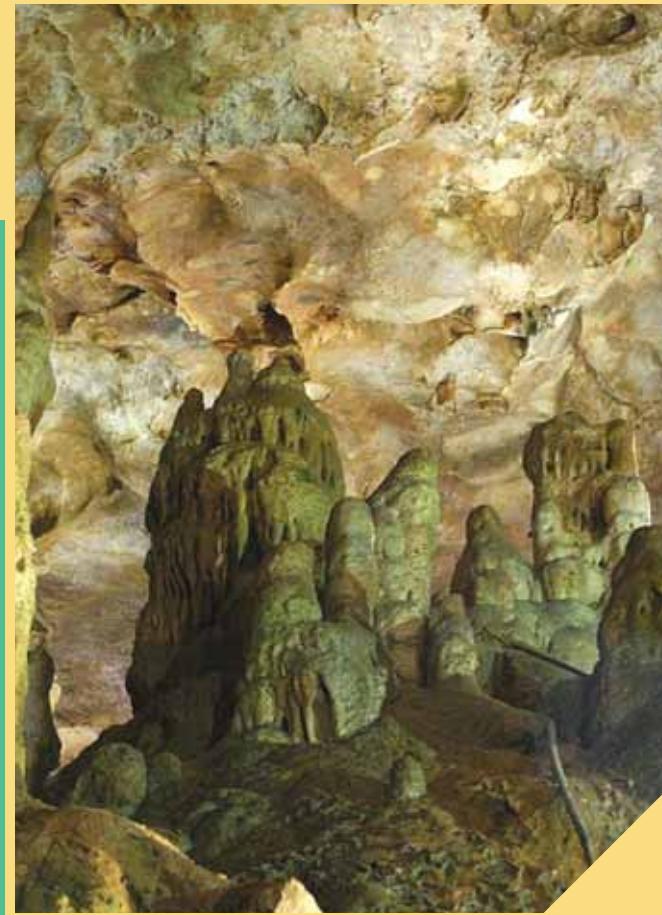
دکترا زئومورفولوژی

غار کونا شمشم یکی از جاذبه‌های طبیعی ملی ارزشمند طبیعت‌گردی ایران بهشمار می‌آید که در منطقه مریوان منحصر به فرد و دارای ترکیبی از ویژگی‌های علمی، زمین‌شناسی، زیست‌شناسی و فرهنگی است.

در زبان کردی، غار به اسم‌های مختلف نام‌گذاری شده است. «ئه شکه فت»، «ئه شکه وت» به غارهایی اطلاق می‌شود که دهانه آن‌ها بزرگ و مسیر آن‌ها مشخص و انتهای آن‌ها معلوم باشد. «غمار» به معنای غار عمیق است. «مه ر» غاری است که عمیق باشد و انتهای آن مشخص نباشد. «کونا» در مریوان به غار اطلاق می‌شود. در «کونا شمشم» «کونا» به معنای سوراخ و حفره‌ای است که خفاش در آن وجود دارد و «شمشم» به معنای خفاش است.

غار کونا شمشم در مریوان، در ۴۰ کیلومتری این شهرستان و در مسیر جاده سقرا-مریوان در نزدیکی روستای «تراق تپه» واقع شده است. این غار دارای زیبایی‌های طبیعی کم‌نظیر است. علاوه بر بعد زمین‌شناسی و مورفولوژیکی غار، از نظر زمین‌باستان‌شناسی نیز یک جاذبه توریستی به حساب می‌آید. مهم‌تر از آن یک غار زیستی است که گونه‌های خاصی از خفاش به نام‌های «تعل اسبی»، «دم موشی» و «قهقهه‌ای» از سال‌ها پیش تاکنون در آن زندگی می‌کنند.

از دیدگاه جغرافیایی و زمین‌شناسی؛ غار کونا شمشم در دل صخره‌های کوههای تراق تپه در شمال شرقی شهر مریوان واقع شده است. کوههای منطقه سرشیو که غار «کونا شمشم» را در خود جای داده است جزء کوههای زاگرس و همانند دیگر نقاط این رشته‌کوه

درازای غار ۱۲ کیلومتر و ژرفای آن ۳۱۴۰ است و به عنوان یکی از هفت اثر طبیعی ملی ایران ثبت شده است. ژرفای حوضچه‌های غار به چهارده متر می‌رسد و دمای درون غار بین هفت تا یازده درجه متغیر است. این غار تالارهای زیبا در ۱۴۰۰ و ۵۰۰ متری به نام مریم، کوهان شتر، مسیر بزرخ، بلور و عروس دارد.

ویژگی‌های انسانی

این غار در سال ۱۳۵۵ و ۱۳۵۶ توسط گروه غارشناسان و غارنوردان انگلیسی و فرانسوی بررسی و اکتشاف شده است.

در نزدیکی غار آثاری از وسائل زندگی و اسلکت و استخوان‌بندی انسان‌ها کشف شده که این جمجمه‌ها طبق نظر متخصصان علوم پزشکی دانشگاه رازی کرمانشاه از نژاد دولیکوسفال یا نژاد مدیترانه‌ای بوده و در عصر میان‌سنگی حدود شش هزار سال قبل از میلاد مسیح

هموار به حدود هشت متر می‌رسد. ارتفاع این دهانه دو متر و پنجاه سانتی‌متر است. دهانه سوم در سمت چپ ورودی اصلی قرار دارد که بر اثر ریزش مسدود شده است. دمای داخل غار نسبت به فضول مختلف سال یکسان است و دمای نسبتاً سرد دارد. در ورودی اصلی به دلیل وجود سه دهانه، جریان هوا به شدت در آن جریان دارد.

در نقاط مختلف غار، بقایای اسکلت برخی حیوانات وجود دارد. در بسیاری از نقاط گل رُس، در ورودی غار، ریگ‌های گوشیدار و در نقاطی دیگر لاشه‌سنگ دیده می‌شود. در تالار اصلی هم خفاش‌ها به صورت انبوبه قابل رویت‌اند. در نقطه انتهایی راهروی اصلی غار، رسوبات بدبو وجود دارد. در غار، رسوبات از نوع گل و تجزیه‌آهک در کف زمین و دیوارها وجود دارد. در بعضی نقاط غار رسوبات گچ بر روی دیوار و سقف مشاهده می‌شود. خفاش‌ها موجودات ساکن در غار کونا شمشم هستند که به صورت انبوبه در سقف تالار مرکزی غار، کولونی بزرگی را تشکیل داده‌اند. دهليزهای متعددی از ستون فقرات جدا شده است که تعدادی از آن‌ها بنستاده و تعدادی بعد از طی مسافتی به ستون فقرات اصلی راه پیدا می‌کنند.

در مطالعات صورت گرفته و نقشه‌برداری از غار کونا شمشم و پردازش داده‌ها، در نمودار آزمیوت غار، بیشترین امتداد به سمت ۱۳۵ درجه شمالی و در نمودار شیب ۲۸۰ متر به ۱۰ درجه مثبت و ۹۶ متر به سمت ۲۰ درجه مثبت گرایش دارد.

کونا شمشم زیستگاه انسان‌های غارنشین و سکونتگاه قدیمی خفاش‌هاست. کوههای زاگرس به دلیل شرایط مساعد آب و هوایی و زیست محیطی از گذشته‌های بسیار دور به عنوان زیستگاه انسان‌های اولیه مورد توجه بوده‌اند. در نتیجه حفاری‌ها و کاوش‌های باستان‌شناسی روی غار کونا شمشم آثاری از انسان‌های غارنشین در این غار یافت شدند و تاریخی بودن آن را سنديت بخشیدند.

این غار در کنار سایر جاذبه‌های توریستی همچون پل تاریخی گاران، سد گاران، آبشار گویله، تنوع یوشش گیاهی و چشم‌سارهای جاذبه‌های طبیعی و بکر کوهستان، می‌تواند یک مقصد گردش علمی یکروزه برای دانش‌آموزان باشد.

جهت شمال‌غربی - جنوب‌شرقی دارد. غار «کونا شمشم» را مراجع فراگرفته است و مراتع آن از مراتع درجه یک ایران، یعنی خانواده چتریان (کما، لو، جاشیر و...) به حساب می‌آیند. زمین‌های قابل کشت کم‌اند و محدود به قسمت‌های پایین کوه می‌شوند. دو کوه خالو کامی و محمود قلی در نزدیکی غار واقع شده‌اند. در جنوب جاده سقر - مریوان ولکانیک‌های آندزیتی رخ‌نمون دارند که به ژوارسیک پایین نسبت داده شده‌اند.

تمامی نهشته‌های رخ‌نمون‌های کرتاسه در ناحیه حالتی شبیه به فلیش از خود نشان می‌دهد. با توجه به رخ‌نمون‌های پراکنده و گسترده‌ای که در ناحیه مورد بحث وجود دارد، سهم نهشته‌های کرتاسه بسیار بالاست و ضخامت زیادی از انواع رسوبات و سنگ‌های آذرین را شامل می‌شود و امتداد آن به سمت ناحیه جنوب و جنوب‌غربی، قدیمی‌ترین سنگ‌های این ناحیه، یعنی سری‌های تریاس را تشکیل می‌دهند که در دره سیروان در ناحیه اورامانات و در جنوب‌شرقی کامیاران در کوه گل زرد رخ‌نمون دارند و مجموعه‌ای از آهک‌های خاکستری داره‌ریز، دولومیت و مادستون دولومیتی را تشکیل می‌دهند که با ضخامت کمی در زیرمجموعه نهشته‌های ژوارسیک و کرتاسه قرار گرفته‌اند. روی رسوبات تریاس با دگرشیبی مجموعه‌های رسوبی و عمده‌ای کربناته قرار گرفته‌اند که از نظر سنی به ژوارسیک تا کرتاسه نسبت داده شده‌اند. این ردیف رسوبی شامل مجموعه‌ای از رسوبات زیست‌آواری شیمیایی هستند که قدیمی‌ترین نهشته‌های آن آهک‌های شدیداً چین خوده هستند که ارتفاعات بلند و دره‌هایی عمیق را تشکیل می‌دهند. این آهک‌ها عمده‌ای داره‌ریز و شامل پلازیک و نریتیک هستند و منشأ زیست‌آواری دارند.

از نظر مورفولوژیکی، غار کونا شمشم از یک ستون فقرات اصلی به طول ۱۷۸ متر و با وسعت ۴۵۵ متر و عمق صفر تشکیل شده و دهليزهای مختلفی از ستون فقرات غار انشعاب پیدا کرده است. غار در ارتفاعات کوه و در دل صخره‌های مشرف به دره قرار دارد. همچنین دارای سه دهانه است: دهانه‌ای که ورودی اصلی است و دسترسی به آن را آسان می‌کند. ارتفاع این دهانه دو متر و قطر آن یک متر و سی سانتی‌متر است. دهانه دیگر رخ بر دیواره سمت راست ورودی اصلی دارد و ارتفاع آن تا زمین